

Sygn. akt III Ca 119/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Roman Troll (spr.)

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 16 października 2013 r., sygn. akt I C 487/13

1 zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, iż oddala powództwo oraz zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2 zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 404 zł (czteryście cztery złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR(del.) Roman Troll SSO Barbara Braziewicz SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Ca 119/14

UZASADNIENIE

Powód K. K. złożył pozew przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W. z żądaniem zapłaty odszkodowania w wysokości 3 602,50 zł za uszkodzenie samochodu F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z odsetkami i kosztami. W uzasadnieniu wskazał, że pojazd uległ uszkodzeniu, a on przejął wierzytelność umową cesji, zaś na kwotę szkody składają się także koszty wynajmu pojazdu zastępczego.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania wskazując, że część szkody już wypłaciła, a koszty wynajmu pojazdu są nieuzasadnione.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim ustalił następujący stan faktyczny:

Uszkodzony został samochód osobowy F. (...), a sprawca kolizji ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej, która uznała odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła poszkodowanemu 580 zł z tytułu szkody w pojeździe i 246 zł tytułem kosztów parkowania, rozliczając szkodę metodą kasacyjną.

W aktach szkody brak opisu uszkodzeń. Uszkodzeniu uległ pojazd F. (...) z 1994r. o numerze id. VIN (...). Takie cechy pojazdu podawane są w wycenie, zaświadczeniu o demontażu pojazdu, umowie kupna – sprzedaży z niejednoznaczną datą jej zawarcia (w aktach szkody), dowodzie rejestracyjnym oraz pokwitowaniu (...) za zatrzymany dowód rejestracyjny; w umowie kupna sprzedaży data zawarcia jest poprawiona, a cyfry w poprawionej dacie – przerobione. Z dokumentacji fotograficznej wynika, że fotografowany pojazd o nr rej. (...) posiada numer nadwozia VIN (...) i jest z 1995 r. Zakres uszkodzeń fotografowanego pojazdu odpowiada zakresowi uszkodzeń opisywanych w arkuszu ustalania wartości pojazdu uszkodzonego. Brak zatem możliwości jednoznacznej identyfikacji pojazdu.

W komercyjnych wypożyczalniach samochodów w okolicach W. w roku 2012 średnia cena za wynajęcie samochodu okres 1-3 dni wynosiła ok. 90 zł brutto za dobę na okres 4-7 dni. Przedmiotem najmu był F. (...) nr rej. (...). Numer rejestracyjny tego pojazdu jest nieprawidłowy, gdyż numer rejestracyjny nie może mieć więcej niż 7 znaków, nadto jest innej klasy niż uszkodzony.

Za wypożyczenie pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę VAT na 3111,90 zł przy stawce dziennej netto 110 zł (brutto 135,30 zł) licząc czas korzystania z pojazdu przez poszkodowanego 23 dni. Z tytułu opłaty parkingowej wystawił powód fakturę na 516, 60 zł brutto za okres 21 dni.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim wyrokiem z dnia 16 października 2013 r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda 2 070 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 r. oraz koszty procesu w wysokości 650 zł (pkt 1); a w pozostałej części powództwo oddalił (pkt 2).

Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo jest słuszne co do zasady, czyli możliwości dochodzenia naprawienia szkody wyrządzonej w trakcie kolizji, ale samo żądanie słuszne jest jedynie co do niewypłaconych kosztów najmu pojazdu zastępczego, przy czym obniżył je do stawki średniej 90 zł brutto za dobę, a wynika to z rozbieżności numerów VIN w samochodzie, który uległ uszkodzeniu (zdjęcia w aktach szkodowych) i tym oznaczonym numerem rejestracyjnym (...), a brak możliwości jednoznacznej identyfikacji pojazdu uniemożliwił określenie kosztów naprawy pojazdu.

Wydany wyrok Sąd Rejonowy oparł na art. 363 § 1 kc, art. 822 kc, art. 481 kc, a o kosztach procesu – art. 100 kpc.

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana zaskarżając go w części dotyczącej punktu 1 i zarzucając naruszenie prawa materialnego (art. 361§ 1 kc) poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że wynajęcie przez T. M. pojazdu zastępczego pozostaje w związku przyczynowym z uszkodzeniem samochodu F. (...) nr (...) i zasądzenie odszkodowania w wysokości przekraczającej wartość szkody, a także podniosła sprzeczność ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym, gdyż przyjęto, że ten samochód uległ uszkodzeniu, wymagał naprawy przez 23 dni i zachodziła konieczność wynajmu pojazdu zastępczego. Przy tak postawionych zarzutach pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego wskazując, że uszkodzony pojazd to składak, a pozwana nie wykazała, że do uszkodzenia nie doszło.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy w zakresie dotyczącym samochodu, który uległ szkodzie są wzajemnie sprzeczne, gdyż jako bezsporne uważa ten Sąd, że samochód o numerze rejestracyjnym (...) uległ uszkodzeniu w trakcie kolizji, a następnie wskazuje, że w aktach szkody samochód o takim samym numerze jest sfotografowany jako samochód posiadający inny numer VIN. Z tego względu Sąd Okręgowy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalił samodzielnie, iż do szkody doszło w pojeździe posiadającym

numer VIN kończący się cyframi (...), który nie ma numeru rejestracyjnego (...), albowiem taki numer rejestracyjny jest przyporządkowany do pojazdu z końcowym numerem VIN (...) należącym do T. M. /zdjęcia w aktach szkody, świadectwo demontażu w aktach szkody, dowód rejestracyjny (...) w aktach szkody z umową sprzedaży w tychże aktach/, zaś pojazd posiadający numer VIN kończący się cyframi (...) nie został zarejestrowany pod numerem (...). Co więcej nie ma żadnych danych, aby ten pojazd w ogóle był zarejestrowany, a co za tym idzie, aby mógł poruszać się po drogach. Jednocześnie T. M. dnia 19 lipca 2012 r. przekazał do demontażu pojazd o numerze rejestracyjnym (...) z końcowym numerem VIN (...) oraz otrzymał za to kwotę 415,40 zł /zaświadczenie o demontażu k. 35/. Umowa cesji z dnia 29 czerwca 2012 r. /k. 12/ dotyczy samochodu F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wierzytelności z tytułu szkody w tym samochodzie. W tym zakresie Sąd Okręgowy poczynił własne ustalenia faktyczne, a pozostałe ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy jako prawidłowe uznaje za własne.

Z tak przedstawionych ustaleń faktycznych wynika, że szkoda nastąpiła w pojeździe, który nie był zarejestrowany pod numerem rejestracyjnym (...), a co za tym idzie umowa cesji z dnia 29 czerwca 2012 r. wskazująca na przelew wierzytelności ze szkody w samochodzie F. (...) nr (...) nie mogła być skuteczna, bo samochód o takim numerze rejestracyjnym nie został uszkodzony. Nie było więc szkody w samochodzie, co do którego dokonano cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania. Szkoda nastąpiła w innym samochodzie, który posiadał inny numer VIN niż ten przyporządkowany do rejestracji (...).

Samochód, który uległ uszkodzeniu posiadający numer VIN kończący się cyframi (...) nie posiadał żadnego dowodu rejestracyjnego, w każdym razie niczego innego nie udowodniono (art. 6 kc), a co za tym idzie nie mógł poruszać się po drogach publicznych [por. art. 66 ust. 3a i art. 66a ust. 1 i 2 ustawy z dnia art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.)].

Mając powyższe na uwadze należało uznać za zasadne zarzuty apelacji, albowiem rozbieżność numerów VIN w samochodzie zarejestrowanym pod numerem rejestracyjnym (...) oraz tym, który uległ szkodzie wskazuje, że wierzytelność z tytułu szkody nie dotyczyła pojazdu zarejestrowanego pod numerem (...) tylko innego, a co do tego pojazdu posiadającego numer VIN kończący się cyframi (...) nie dokonano cesji, a to powoduje, że powód nie ma legitymacji czynnej do występowania w procesie o odszkodowanie, gdyż nie doszło do skutecznego przelewu wierzytelności w zakresie szkody (art. 509 kc w związku z art. 361 kc i art. 363 kc). Nie wiadomo także kto jest właścicielem uszkodzonego pojazdu posiadającym numer VIN kończący się cyframi 298, w tym zakresie nie przedłożono żadnej umowy, ani dowodu rejestracyjnego tego pojazdu (art. 6 kc). Nadto koszty wynajmu pojazdu zastępczego nie mogą obciążać pozwanej, gdyż brak jest związku przyczynowego pomiędzy szkodą powstałą w niezarejestrowanym pojeździe, a wynajęciem pojazdu zastępczego skoro niezarejestrowany pojazd i tak nie mógł się poruszać po drogach publicznych (por. art. 60 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

a o art. 386 § 1 kpc w związku z art. 509 kc, art. 361 kc i art. 363 kc oraz art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 99 kpc w związku z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz 490) należało orzec jak w punkcie 1 wyroku, gdyż apelacja musiała doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa o zapłatę należności z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego oraz zmiany orzeczenia w zakresie kosztów postępowania zasądzonych przez Sąd Rejonowy (obejmują one wynagrodzenie pełnomocnika 600 zł i opłatę od pełnomocnictwa 17 zł),

b o art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 kpc w związku z § 6 pkt 3 oraz § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu orzeczono o kosztach postępowania, albowiem powód w całości przegrał sprawę wywołaną złożoną apelacją, na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie pełnomocnika (300 zł) oraz opłata od apelacji (104 zł).

SSR (del.) Roman Troll SSO Barbara Braziewicz SSO Lucyna Morys – Magiera